

Luoko eutanasian laillistaminen velvollisuuksia omaisille?

Posellissa pohdittiin eutanasia ja sen mahdollista laillistamista. Yleisön käsiäänestyksessä moni ilmoitti olevansa eutanasian kannattaja.

RAUMA
ANNA-LEENA PYYKÖNEN,
LÄNSI-SUOMI

Posellissa käyty avoin eutanasiakeskustelu nosti ilmaan monenlaisia kantoja. Johtava ylläkäri Emilia Katko-Kesälä ja Rauman seurakunnan johtava kappalainen Ville Niittyneen olivat kieltävällä kannalla.

Kuolemansairaiden ihmisten kipujen hoitamiseen erikoistunut Katko-Kesälä totesi, että hänestä saattohoitoidot voivat tarjota ihmisille ja heidän omaisilleen vielä hyvin arvokkaita hetkiä. Hän koki eutanasia omalta osaltaan ristiriitaiseksi ratkaisuksi, vaikka piti kuolevien ihmisten aseman pohtimista tärkeänä.

Ville Niittyneen sanoi, että yksittäistapauksissa eutanasia voi olla oikea ratkaisu, mutta lakiin on vaikea kirjata yleisiä linjanvetoja. Kyseessä on niin suuri asia, että ihmisten käsityskyky loppuu. Hän nosti esiin myös sen, että hoitotesteistä huolimatta lopullinen eutanasiapäätös jäisi usein omaisten ja muiden henkilöiden harteille.

—Voisivatko he olla yksimielisiä tällaisissa asioissa? Niittyneen kysyi.

Katko-Kesälä kehotti ihmisiä tekemään itselleen mahdollisimman tarkan hoitotestamentin.

Omaohtainen kokemus vaikuttaa ajatteluun
Opettaja **Turkka Suurinieni**

Posellin pikkusali oli täpötyännä, kun Turkka Suurinieni, Emilia Katko-Kesälä, Ilkka Kantola ja Ville Niittyneen keskustelivat eutanasiasta.

mi kertoi vakavan sairautensa saaneen hänet suuttautamaan eutanasiaan mallittilsen myönteisesti.

—Jos sairauteni uusiutu ja olisin hyvin huonossa tilanteessa, varaisin itselleni mielelläni mahdollisuuden eutanasiaan. Ja jos varaisin sen itselleni, en voi sitä muiltakaan kieltää, Suurinieni sanoi.

SDP:n kansanedustaja Ilkka Kantola kertoi puntarivoivansa vaihtoehtoja. Hän nosti esiin

myös kysymyksen, mitä armo-kuolema konkreettisesti voisi olla.

Päätöksen pitäisi olla aina oma

Eutanasiasta pyrittiin keskustelemaan siitä lähtökohdasta, että päätös ja pyyntö tulisivat kuolemaa toivovalta itseltään. Keskustelu kääntyi kuitenkin useasti pohtimaan siitä, kuinka voitaisiin varmistua siitä, että päätöksentekijä ei olisi lopulta

muiden harteilla.

Yleisöpuheenvuorossa pohdittiin muun muassa sitä, synnyttäisikö oikeus kuolemasta päättämiseen jollekulle myös velvollisuuden toteuttaa pyydetty eutanasia. Lisäksi huolehdittiin siitä, että omaisten tai viranomaisten mahdollisesti hyvinkein maalliset syyt saattaisivat joissain tapauksissa vaikuttaa siihen, tehdäänkö eutanasia vai ei.

Myös terveydenhuollon epä-

YLEISÖLTÄ

”Eutanasian kieltäminen pakottaa parantamaan saattohoitoa ja kivunlievitystä. Eikö tämä olisi inhimillisempi lähtökohta?”

”Jos hyvä, oireidenmukainen hoito olisi jokaisen potilaan saatavilla, eutanasiasta ei keskusteltaisi läheskään yhtä paljon.”

”Syöpäsairaalan läheisen laitoksessa ei ollut anestesiaa. Aiemmin koko sukumme oli vastustanut eutanasiaa, mutta silloin aloimme keskustella, pitäisikö läheisellemme antaa jotakin. Hänen poimionsa kesti yli kuukauden, ja ruokailimme kaikki, että hän pääsisi kivuisista.”

kohtien ja eutanasia-kysymyksen kytkökset nostettiin ilmaan. Esimerkiksi elämä puutteellisen kivunlievityksen kanssa tai vuosikausien makoaminen letkussa eivät kaikista enää olleet elämisen arvioita.